

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Ивайло Младенов
Светлин Михайлов

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно търговско дело
№ 20211001001045 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 на ГПК.

Производството е образувано по повод постъпила въззивна жалба от „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД, с която обжалва решение № 261 183 от 28.07.2021 г., постановено по т.д. № 152/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 12 състав, в частта в която съдът е отхвърлил предявения от „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД над присъдения размер от 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца до пълния предявен размер от 27 250 лв.

В жалбата се твърди, че с атакуваното решение съдът е отхвърлил иска за сумата от 2 101.57 лв., като е приел, че не е налице процесуално противоправно поведение на ЧСИ. Твърди, че такова е налице, тъй като ЧСИ си е начислил и заплатил процесната сума за себе си като съдебни такси, които не му се дължат. Тези такси са нтачислени в срока за доброволно изпълнение. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното в тази част като незаконосъобразно и вместо него постанови ново, с което да уважи претенцията в пълен размер. Претендира такси и разноски.

Ответникът по тази въззавна жалба ЗАД „ОЗК-застраховане“ АД оспорва така подадената въззивна жалба. Моли съда да постанови решение, с което да остави същата без уважение и потвърди атакуваното решение в тази част.

С въззивна жалба ЗАД „ОЗК-застраховане“ АД оспорва решение № 261 183 от 28.07.2021 г., постановено по т.д. № 152/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 12 състав, в частта в която съдът е осъдил на основание чл. 432 КЗ, вр. чл.15, ал.3 от НЗЗЧСИ, вр. чл. 25 ЗЧСИ ЗАД „ОЗК-застраховане“ АД да заплати на „Ню ейдж тур

къмпани“ ЕООД сумата 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца, за описаните в мотивите негови действия по № 863/16 г., ведно със законна лихва върху главницата за периода от 19.09.2017 г. до изплащане на сумата, както и 3 897 лв. разноски на основание чл.78, ал.1 ЗЗД. В жалбата се твърди, че постановеното решение е направилно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че ищецът не е установил при условията на пълното и главно доказване елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, извършено от ЧСИ и размера на вредата. Инвокира доводи, че съдът неправилно е приел, че ЧСИ е извършил нарушения на чл.428, ал.2, чл.455, ал.2 и чл.507, ал.3 от ГПК, като е безспорно, че е извършено формално нарушение, изразяващо се в превод на сумата преди да изтече срока за доброволно изпълнение, като не е налице вреда, тъй като длъжникът може да възстанови неправилно преведената сума с обратен изпълнителен лист. Действията на ЧСИ по образуването на изпълнителното производство и превеждане на сумата на вискателя не са вредоносни и противоправни, тъй като към момента на извършването им изпълнителния лист, въз основа на който е образувано производството не е обезсилен. Твърди, че посочените от ищеца нарушения (неизчакване на влизане в сила на разпределението на сумата и за спиране на производството) също не обосновават до какъв размер и вреди са довели до ищеца, т.е. не установяват пряка вреда, която подлежи на обезвреда. Твърди, че съдебния изпълнител не е задължен да следи развитието на процеса относно претендираното право и не е бил уведомен за това от страните, поради което е бил длъжен да предприеме действия по принудително изпълнение, въз основа на представения изпълнителен лист. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното като незаконосъобразно и вместо него постанови ново, с което да отхвърли претенцията изцяло. Претендира разноски.

Ответникът по тази жалба „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД жоспорва така подадената въззавна жалба. Твърди, че решението на съда в тази част е правилно и законосъобразно. Твърди, че съдът е направил обоснован извод за наличие на вредоносно действие, изразяващо се в предприемането на принудителни действия преди да изтече срока за доброволно изпълнение. Твърди, че съдебния изпълнител неправилно се е разпоредил със сумите като ги е превел на трето лице и това отделен факт на нарушението. Твърди, че в срока за доброволно изпълнение на съдебния изпълнител е представен акт за спиране на изпълнителното дело. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди атакуваното в тази част.

Ответникът по въззивните жалби В. Г. Й. редовно уведомен не взима становище по същите.

Съдът след като се съобрази с доводите на страните и обсъди събраните по делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори между страните, а се установява и от атакуваното решение № 261 183 от 28.07.2021 г., постановено по т.д. № 152/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 12 състав, в частта в която съдът е осъдил на основание чл. 432 КЗ, вр. чл.15, ал.3 от НЗЗЧСИ, вр. чл. 25 ЗЧСИ ЗАД „ОЗК-застраховане“ АД да заплати на „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД сумата 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца, за описаните в мотивите негови действия по № 863/16 г., ведно със законна лихва върху главницата за периода от 19.09.2017 г. до изплащане на сумата, както и 3 897 лв. разноски на основание чл.78, ал.1 ЗЗД и е отхвърлил предявения от „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД над присъдения размер от 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца до пълния предявен размер от 27 250 лв.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че производството по изпълнително дело №863/16 г. е образувано въз основа на изпълнителен лист издаден въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК, който е редовно изпълнително основание за отразените в него суми - 29 800 лв., ведно със законна лихва от 18.10.2016 г. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с молбата за образуване вискателят е посочил изпълнителен способ - запор върху банкова сметка на длъжника „Уникредит булбанк“ АД.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че в поканата за доброволно изпълнение до ищеца, се съдържа и вземането за разноските по изпълнението е изпратена нат 23.12.2016 г., като няма данни да е достигнала до длъжника. Не се спори, а се установява, че едновременно с поканата е изпратено и запорното съобщение до „Уникредит булбанк“ АД, която го е получила на 28.12.2016 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с писмо от 06.01.2017 г. третото лице е признало вземането, върху което се налага запор.

Не се спори, а се установява и от заключението на ССЕ, че с вальор от 03.01.2017 г. по сметката на ЧСИ е постъпила от сметката на длъжника в „Уникредит булбанк“ АД сума в размер на 27 250.21 лв. В заключението си вещото лице е отразило, че ЧСИ Й. е превел на вискателя по изпълнителното дело на 04.01.2017 г., по конкретно представена от управителя Т. сметка, сума в размер на 25 158.43 лв.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с молба от 03.01.2017 г. длъжникът, представляван от пълномощника си адв. Й.а е поискал за се запознае с делото.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с молба от 06.01.2017 г. длъжникът е информирал ЧСИ за подадено от него възражение срещу заповедта, както и е направил искане постъпилите суми да не се разпределят. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че на 06.01.2017 г. ЧСИ е указал на длъжника да представи акта на съда, с който изпълнението е спряно.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че втората призовка за доброволно изпълнение от 13.01.2017 г. е връчена на длъжника на 20.01.2017 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с определение от 24.01.2017 г. съдът е спрял изпълнителното дело при условията на чл.420, ал.1 ГПК, във връзка с подаденото от длъжника възражение, като актът на съда е представен по изпълнителното дело на 24.01.2017 г.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с постановление от 25.01.2017 г. ЧСИ е констатирал спирането на изпълнителното дело.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с разпореждане от 17.05.2017 г. на Софийски районен съд издадената заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителния лист са обезсилени, тъй като заявителят не е предявил иск за установяване на звемането, при наличие на подадено възражение срещу заповедта.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че с постановление от 12.07.2017 г. ЧСИ е прекратил производството по изпълнителното дело и е изпратил съобщение за вдигане на запора.

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от обстоятелствената част и петитума на исковата молба и направените от ищеца уточнения ищецът е предявил иск с правна квалификация чл. 432, ал. 1 КЗ, вр. чл.15, ал.3 от НЗЗЧСИ, вр. чл. 25 ЗЧСИ за заплащане на сумата от 27 250 лв., представляваща застрахователно обезщетение по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица № 0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016 г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца, за описаните в мотивите негови действия по № 863/16 г.

С атакуваното решение № 261 183 от 28.07.2021 г., постановено по т.д. № 152/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 12 състав, в частта в която съдът е осъдил на основание чл. 432 КЗ, вр. чл.15, ал.3 от НЗЗЧСИ, вр. чл. 25 ЗЧСИ ЗАД „ОЗК-застраховане“ АД да заплати на „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД сумата 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца, за описаните в мотивите негови действия по № 863/16 г., ведно със законна лихва върху главницата за периода от 19.09.2017 г. до изплащане на сумата, както и 3 897 лв. разноски на основание чл.78, ал.1 ЗЗД и е отхвърлил предявения от „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД над присъдения размер от 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца до пълния предявен размер от 27 250 лв.

По допустимостта и основателността на подадените въззивни жалби:

Видно от доказателствата по делото жалбите са подадени в установения срок от легитимирано лица, поради което съдът намира същите за процесуално допустими. Атакуваното решение е валидно и допустимо.

Наведените доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение в жалбата на ищеца са свързани с твърдението, че съдът е направил незаконосъобразен и необоснован извод, че не е налице вредоносно деяние по отношение на сумата, която съдебния изпълнител е заделил като разноски в изпълнението. В жалбата на ответника в производството са инвокирани доводи, че съдът неправилно е приел, че са налице елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, извършено от страна на съдения изпълнител. Така наведените доводи, съдът в настоящия си състав намира за частично основателни по следните съображения:

Притежателното имуществено право на увреденото лице спрямо застрахователя на делинквента по прекия иск по чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), респ. чл. 226, ал. 1 от КЗ (отм.), е уредено в съотношение на алтернативност с деликтното право на пострадалия по чл. 45 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) срещу носителя на гражданската отговорност. Съобразно разясненията, дадени в т. 1 от тълкувателно решение

№ 2/6.06.2012 г., по тълкувателно дело № 1/2010 г. на ВКС, ОСТК, прякото и деликтното право на пострадалия възникват едновременно с общи елементи в пораждащия ги фактически състав, съществуват успоредно като конкуриращи се права и се погасяват в един и същи момент, но след окончателното удовлетворяване на увреденото лице. Въпрос на преценка на носителя на тези права е от кого да потърси репарирание на претърпените вреди (ТР № 1 от 30.01.2017 г. по тълк.д. № 1/2016 г., ОСГТК на ВКС). С нормата на чл. 441, ал.1 ГПК, законодателят е уредил отговорността на частният съдебен изпълнител, като е приел, че същият отговаря при условията на чл. 45 от ЗЗД за вредите, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение. Това правило кореспондира с разпоредбата на чл. 74, ал.1 ЗЧСИ, предвиждаща отговорност на частният съдебен изпълнител за вредите, които неправомерно е причинил при изпълнение на своята дейност. Съгласно чл. 25, ал.1 от ЗЧСИ, частният съдебен изпълнител се застрахова за времето на своята дейност за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения. Задължителната застраховка на частния съдебен изпълнител покрива отговорността за причинените на страните, другите участници в изпълнителното производство и на всички трети лица имуществени и неимуществени вреди, настъпили вследствие на виновно неизпълнение на неговите задължения (чл.3 от Наредба № 2 от 06.02.2006 г. за задължителното застраховане на частните съдебни изпълнители).

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ частните съдебни изпълнители дължат обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. По предявения иск съдът преценява вредата, противоправността на действията или бездействията на ответника и причинната връзка между тях. При упражняване на правомощията си по осъществяване на действия по принудително изпълнение ЧСИ прилага процесуалните норми, като отклонението от тях се квалифицира като процесуална незаконосъобразност. Съгласно установената съдебна практика пряката вреда означава директно въздействие върху правната сфера на увредения и означава, че увреденият не би претърпял вредите, ако не бе незаконосъобразното действие или бездействие на частния съдебен изпълнител.

Както е изяснено в практиката на Върховния касационен съд решение № 196/20.07.2012 г. по гр. д. № 1555/2011 г., III г.о. и решение № 43/28.05.2019 г. по гр. д. № 2474/2018 г., IV г.о., частните съдебни изпълнители дължат обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Пряка означава, че увреденият не би претърпял вредите, ако не бе незаконосъобразното действие или бездействие на частния съдебен изпълнител, тъй като преки са само тези вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. които са адекватно следствие от увреждането. При иск предявен на основание чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ отговорността ще е налице, когато има неправомерни действия на ЧСИ, настъпила вреда, причинена при изпълнение на дейността на ЧСИ и причинна връзка. Съдът по деликтния иск преценява процесуалната законосъобразност на действията и бездействията на съдебния изпълнител. Принудителното изпълнение е процесуално законосъобразно, когато изпълняемото вземане

е удостоверено в изпълнителен лист или друг акт, подлежащ на принудително изпълнение и са спазени другите изисквания на процесуалния закон. Противоправността, която е елемент от фактическия състав на вземането за обезщетение, се състои в процесуалната незаконосъобразност на действието или бездействието на съдебния изпълнител. За възникване на отговорността на ЧСИ законът не предвижда обвързаност със събираемостта на вземането. С оглед на изложеното за отговорността на съдебния изпълнител следва да се прилагат правилата за деликтната отговорност, поради което неговата и отговорността на застрахователя могат да бъдат реализирани само и доколкото са налице предпоставките на чл.45 от ЗЗД – действия или бездействия на съдебния изпълнител, които са противоправни, наличието на вреда за ищеца, причинна връзка между вредата и противоправните действия и вина, която се предполага.

Спорно пред настоящата инстанция е наличието на такива действия от страна на съдебния изпълнител, изразяващи се в незаконосъобразни действия по принудително изпълнение и от които са възникнали вреди за ищеца, длъжник в образуваното изпълнително производство. Съдебният изпълнител е обвързан от субективните предели на изпълнителния лист, въз основа на който е образувано изпълнителното производство, поради което извършените изпълнителни действия без изпълнително основание, т.е. при липсата на акт, подлежащ на принудително изпълнение, е нарушение на закона и основание да се ангажира неговата отговорност за вреди.

В конкретния случай липсва спор между страните, че изпълнителното производство е образувано въз основа на изпълнителен лист, издаден въз основа на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК. Съгласно разпоредбата на ал.5 от чл.418 ГПК заповедта за изпълнение с отбелязването за издаден изпълнителен лист и копие от документа, въз основа на който е издадена заповедта за изпълнение, се връчва от съдебния изпълнител, като същият има задължението незабавно да изпрати на съда копие от съобщението, заедно с връчените документи с отбелязване на връчването на всеки един от тях. Длъжникът има право да подаде възражение срещу заповедта, което възражение не спира изпълнението. Такова спиране на принудителното изпълнение може да се постанови от съда, издал заповедта за изпълнение. В конкретния случай видно от обстоятелствената част и петитума на исковата молба ищецът е релевирал като незаконосъобразност на извършени действия от страна на съдебния изпълнител, изразяващи се в пристъпване към принудително изпълнение, преди да е изтекъл срока за доброволно изпълнение. Така наведените твърдения за незаконосъобразност на извършените действия по принудително изпълнение, описани по-горе съдът в настоящия си състав намира за основателни.

Като взема предвид разпоредбата на чл. 428, ал. 1 ГПК съдът намира, че при липса на данни за редовно връчена покана за доброволно изпълнение, освен налагане на заповед и възбрана ответникът ЧСИ е бил длъжен да не извършва други изпълнителни действия, включително и превод на суми на вискателя, събрани по наложените при изпращането на ПДИ заповеди по банковата сметка на длъжника. Към принудително изпълнение ответникът в качеството на ЧСИ е длъжен да пристъпи само при редовно

връчена покана за доброволно изпълнение и след изтичане на двуседмичния срок за доброволно изпълнение, в който длъжникът може да изпълни задължението, да подаде възражение по чл. 414 ГПК срещу заповедта за незабавно изпълнение, издадена на основание чл. 417, т. 9 ГПК(в актуалната редакция). А последица от подадено в срок възражение по чл. 414 ГПК от длъжника при издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417, т. 9 ГПК за вземане, основано на запис на заповед е спиране на изпълнението по образуваното изпълнително производство, което настъпва по силата на закона, което спиране се прогласява от съда - чл. 420, ал. 1 ГПК. При нередовно връчена и/или липса на данни за редовност на връчването на ПДИ на длъжника-ищец изпълнителните действия, изразяващи се в плащания от ЧСИ на взыскателката на суми, събрани от длъжника в общ размер 25 158.43 лв. са незаконосъобразни. Незаконосъобразно са събрани и суми в общ размер на 2 092.78 лв. възнаграждение на ЧСИ - такси по ТТРЗЧСИ.

Като неоснователни следва да се възприемат наведените от ответника застраховател твърдения, че не са установени елементите от фактическия състав на неправомерното увреждане. Видно от доказателствата по делото и изложеното по-горе са налице незаконосъобразни действия (процесуално незаконосъобразни действия по изпълнението), извършени от застрахованото лице, изразяващи се в изплащане на суми преди да е изтекъл срока за доброволно изпълнение както на взыскателя, така и удържани от ЧСИ суми за извършени от него действия по принудителното изпълнение.

Неоснователно е въведеното от ответника възражение, че ищецът е могъл да се снабди с обратен изпълнителен лист за събраните и преведени суми. Вземането за вреди по чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ, вр. чл. 45 ЗЗД възниква при наличие на предпоставките противоправни действия/бездействия на частния съдебен изпълнител, настъпила вреда, причинена при изпълнение дейността на ЧСИ, причинна връзка и вина, която се предполага до доказване на противното. Вземането за обезщетение за вреди в тази хипотеза възниква в момента, в който се осъществяват предвидените в закона предпоставки.

В случаите, когато изпълнителните действия са извършени от ЧСИ въз основа на съдебен акт, по който е допуснато предварително изпълнение, след отмяната или обезсилване на този акт длъжникът разполага с възможността по реда на чл. 245, ал. 3 ГПК да се снабди с обратен изпълнителен лист за платените суми на взыскателя при принудителното изпълнение. Обратният изпълнителен лист удостоверява вземане на длъжника срещу мнимия взыскател за получените от последния суми, събрани при принудителното изпълнение и за заплатените разноски по това изпълнение. Следователно касае се за две различни вземания - по чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 74, ал. 1 ЗЧСИ, вр. чл. 45 ЗЗД и по чл. 55, ал. 1, пр.1 ЗЗД, които възникват на две различни правни основания и имат едно и също предназначение - да възстановят в патримониума на лицето неправомерно събрани суми и разноските по изпълнението. Налице е хипотеза на неистинска солидарност, при която изпълнението на единия от длъжниците - ЧСИ или мнимия взыскател погасява задължението на другия. Поради тази причина уредената от закона възможност в полза на длъжника да се издаде обратен изпълнителен лист по чл. 245, ал. 3 ГПК, при отмяна или

обезсилване на съдебния акт, с който е допуснато предварително изпълнение не освобождава ЧСИ от отговорност за причинени вреди от неправомерни действия при принудителното изпълнение. В т.см. решение № 128 от 06.12.2021 г., постановено по гр.д № 2 374/20 г., по описа на Г.К., IV Г.О. на ВКС.

По изложените съображения настоящият състав намира, че атакуваното решение в частта, в която е отхвърлен предявеният иск за 2 091.57 лв. е незаконосъобразно и като такива следва да се отмени. Вместо него следва да се постанови решение, с което ответникът застраховател да заплати на ищеца сумата от 2 091.57 лв. (с оглед на размера на предявеният иск и предвид разпоредбата за неприсъждане на свърхпетитум), ведно със законна лихва върху главницата за периода от 19.09.2017 г. до изплащане на сумата. С оглед изхода на спора пред настоящата инстанция съдът намира, че разноски се дължат на въззивника-ищец. Ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 50 лв., представляваща размера на внесена държавна такса, както и сумата от 1 500 лв., разноски за един адвокат. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, с оглед осъществена процесуална защита по въззивната жалба на ищеца и въззивната жалба на ответника.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 261 183 от 28.07.2021 г., постановено по т.д. № 152/19 г. по описа на Софийски градски съд, Търговско отделение, 12 състав, в частта в която съдът е отхвърлил предявения от „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД над присъдения размер от 25 158.43 лв. по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300-2016-00001 от 15.04.2016г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца до пълния предявен размер от 27 250 лв., като **неправилно и незаконосъобразно и вместо него постановява:**

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК застраховане“ АД, ЕИК: 12165177, гр.София, ул.„Св.София“№ 7 **да заплати** на „Ню ейдж тур къмпани“ ЕООД, ЕИК:202831796, гр.София, бул.„Г.Делчев“№ 113 сумата от 2 091.57 лв. (две хиляди деветдесет и един лв. и петдесет и седем ст.), ведно със законна лихва върху главницата за периода от 19.09.2017 г. до изплащане на сумата, представляваща обезщетение по застраховка „Професионална отговорност на ЧСИ“, полица №0749-300- 2016-00001 от 15.04.2016 г. за застрахованото лице ЧСИ В.Й., с рег. №*** на КЧСИ с район на действие ОС Враца, за незаконосъобразни действия по №863/2016 г., както и да заплати сумата от 50 (петдесет) лв., представляваща размера на внесена държавна такса и сумата от 1 500 (хиляда и петстотин) лв., разноски за един адвокат, на основание чл.78 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от съобщението за изготвянето му до страните пред Върховния касационен съд, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____